

Postens historia och postverkets utveckling i nolaskogs

När Sverige fick sitt postverk

Det svenska postverket har sitt ursprung i den förordning drottning Kristinas förmyndarregering utfärdade den 20 februari 1636. Enligt denna förordning skulle ordnat postväsende inrättas i rikets alla provinser, d. v. s. icke endast i det egentliga Sverige utan även i Finland och de svenska Östersjöprovinserna.

I postförordningen bestämdes att postkontor skulle inrättas i varje stad med en postförvaltare – postmästare – som föreståndare. Några orter, som icke hade stadsrättigheter, fick även relativt tidigt postkontor.

Utgångspunkt för de första postlinjerna var Stockholm, och för det egentliga Sverige talas om fyra huvudpostlinjer: Till *de södra orterna* över bl. a. Markaryd till Hamburg, till *de västra orterna* över Västerås, Arboga, Örebro och Skara till Göteborg, till *Dalarna* över Sala och Säter till Kopparberget, och till *de norra orterna* över Uppsala, Gävle, Hudiksvall, Sundsvall, Härnösand, Umeå, Piteå och Torneå. Därtill fanns en postlinje till Östersjöprovinserna över Norrtälje till Åbo i Finland.

Ett svenskt postkontor fanns även i Hamburg långt före det inhemska postväsendets tillkomst.

I fortsättningen kommer närmast postbefordringen till de norra orterna att behandlas och särskilt då postväsendets utveckling i Nolaskogskommunerna. Och givetvis måste detta kapitel inskränka sig till det väsentliga i den mer än 300-åriga historien om »postbådhen», d. v. s. befordran av post.